

Pytania prejudycjalne

Czy dyrektywa Rady 2004/114/WE⁽¹⁾ z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie stanowi podstawę roszczenia o wydanie wizy studenckiej i następnie dokumentu pobytowego zgodnie z art. 12 tej dyrektywy, jeżeli spełnione są „warunki przyjęcia”, czyli przesłanki określone w art. 6 i 7 wspomnianej dyrektywy, i nie zachodzi podstawa odmowy przyjęcia, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. d) rzeczony dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 375, s. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen sad — Warna (Bułgaria) w dniu 13 września 2013 r. — Traum przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i danachno osiguritelna praktika” — grad Warna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Sprawa C-492/13)

(2013/C 344/83)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen sad — Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Traum” EOOD

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i danachno osiguritelna praktika” — grad Warna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy uznać, że warunek zwolnienia z podatku przewidziany w art. 138 ust. 1 dyrektywy⁽¹⁾ jest spełniony i nie ma zastosowania wyjątek przewidziany w art. 139 ust. 1 akapit drugi dyrektywy w sprawie takiej jak w postępowaniu głównym, w której stwierdzono, że brak przymiotu „osoby zarejestrowanej zgodnie z ZDDS” u nabywcy towaru został wykazany w unijnej bazie danych po zrealizowaniu dostawy, a skarżąca twierdzi, że dochowała należytej staranności, zasięgając informacji w tym systemie, które nie są udokumentowane? Fakt spóźnionego wpisu przymiotu „osoby wyrejestrowanej zgodnie z ZDDS” wynika z wydruków/danych administracji skarbowej?
- 2) Czy zasady neutralności podatkowej, proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań narusza praktyka administracyjna i orzecznictwo, zgodnie z którymi na sprze-

dawcy (spedytorze na podstawie umowy przewozu) spoczywa obowiązek stwierdzenia prawdziwości podpisu nabywcy i wyjaśnienia, czy jest to podpis osoby reprezentującej spółkę — nabywcę, jej pracownika zajmującego odpowiednie stanowisko lub osoby upoważnionej?

- 3) Czy w przypadku takim jak niniejszy przepis art. 138 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ma skutek bezpośredni i sąd krajowy może go stosować bezpośrednio?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej

(Sprawa C-493/13)

(2013/C 344/84)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun, L. Nicolae i L. Naaber-Kivisoo)

Strona pozwana: Republika Estońska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że skoro w przypadku ministerstwa gospodarki i komunikacji nie było możliwe zapewnienie skutecznego strukturalnego oddzielenia funkcji regulacyjnej w ramach zadań związanych z własnością albo zarządzaniem przedsiębiorstwami zapewniającymi dostarczanie usług sieci lub usług łączności elektronicznej, Republika Estońska uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa „ramowa”⁽¹⁾);
- obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że ministerstwo gospodarki i komunikacji podlega pod zakres pojęcia „krajowy organ regulacyjny” zdefiniowanego w art. 2 lit. g) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa „ramowa”) oraz że względem niego podlegają zastosowaniu postanowienia art. 3 dyrektywy ramowej, w szczególności te dotyczące strukturalnego oddzielenia, o którym w ust. 2 tego artykułu.